

32. Szentháromság utáni második vasárnap.BILINCSEK KÖZT IS SZABADON .

Ap. Csel. 26,18
 Ap . Csel. 26,1-18

Pál apostol vádlottként, megbilincselve áll hallgatói előtt. Védőbeszédet mondhat a maga mentésére. Az első észrevételünk, hogy magáról egészen elfeledkezett. Szó sincs itt a maga mentéséről. Ő már megmentett élet. Azoknak az embereknek a megmentésén fáradozik, akik hallgatják. Ők súlyosabb, félelmetesebb bilincseket hordoznak. Ők nem ismerik az Isten fiainak szabadságát. Ezért van tele a szíve őszinte tisztelettel és forró szeretettel hallgatói iránt /2,3,27,29. versek/. - Bár megértünk, hogy csak ilyen lelkülettel szabad "apologizálni", védőbeszédet mondani! Indulatok nélkül, önmagunk minden áron menteni akarása nélkül, tisztelve és szeretve azokat, akikhez szólhatunk.

Személyes vallástétel.

Milyen különös - vagy milyen természetes -, hogy az a Pál, aki úgy tudott teológiát művelni, ahogy azt leveleiben olvashatjuk, itt most nem hittani fejtegetést tart a Jézus Krisztusban való hit igaz volta mellett, hanem olyan egyszerűséggel és nyíltsággal mondja legszemélyesebb meggyőződését, hitét, látását, küldetését, hogy az tiszteletet parancsol - még 2000 év távlatából is - a megbilincselte apostol személye, magatartása iránt.

Beszél múltjáról, őszintén, kendőzés nélkül. Nem hagyja ki életének sötét cselekedeteit sem. /Akik szépen kiszínezték, lesatírozott önéletrajzot írnak az egyháztörténet